

Vlaams
Parlement

vergadering **C79**
zittingsjaar 2019-2020

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 15 januari 2020

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de vergaderingen van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie – 803 (2019-2020)	3
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het nieuwe taalkader bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp – 839 (2019-2020)	7
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de verplichte installatie van branddetectoren bij gastgezinnen die katten opvangen – 684 (2019-2020)	
VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de brandveiligheid in dierenpensions – 834 (2019-2020)	12
VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het uitrusten van dieren met gevaarlijke attributen – 770 (2019-2020)	16
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de subsidies voor dierenasielen – 783 (2019-2020)	18
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de strijd tegen broedfokkerij – 807 (2019-2020)	23
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de oprichting van een dierenpolitie – 837 (2019-2020)	26

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de vergaderingen van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie – 803 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik denk dat het niet nodig is dat ik aan u de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen van 12 januari 1989 moet toelichten. Ik denk dat u als kabinetschef van voormalig staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen, Servais Verherstraeten, deze wet en waarschijnlijk ook andere bijzondere wetten voldoende onder de knie hebt. Maar u weet dat daarin een bepaling is die mij zowel tijdens deze, maar ook tijdens de vorige legislatuur bijzonder interesseert en dat is op welke manier Vlaanderen zijn rol in Brussel kan spelen in enerzijds de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (VGC), maar anderzijds ook in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC).

U bent lid van dat VGC-College, maar ook van dat GGC-College, wel met raadgevende stem, maar ik denk dat als u daar aanwezig bent en uw stempel daar probeert op te drukken dat dat zeker en vast van belang is om op die manier het Vlaams beleid dat wij hier al gestemd hebben te vertegenwoordigen. Ik denk aan de kinderbijslag en dergelijke meer, maar er zijn nog zoveel dossiers die op ons afkomen. Ik zie dat Vlaanderen daarin soms een stapje voor is, dat het af en toe wachten is op wat er in Brussel gebeurt. Dan denk ik dat dat eigenlijk de echte brugfunctie is.

Zowel u als uw voorganger, minister Gatz, willen echt een bruggenbouwer zijn, u wilt de band versterken tussen Vlaanderen en Brussel, en de Vlaamse aanwezigheid in Brussel versterken. Vlaanderen doet hier zeer veel goede zaken, maar we kennen de GGC, die heeft meer bevoegdheden gekregen met de zesde staatshervorming. Dat is dan iets wat zeker opgevolgd moet worden zodat het beleid dat Vlaanderen in Brussel voert voor de Brusselse Vlamingen, maar ook voor Brusselaars die zeggen dat dat Vlaamse beleid in Brussel interessant is en die zich daarbij betrokken voelen – zowel op het vlak van onderwijs, maar ook op andere vlakken zoals gezondheid en welzijn – duidelijk wordt.

In het verleden werd de Vlaamse Brussel-minister hiervoor helemaal niet uitgenodigd. Pascal Smet heeft zelfs een studie laten uitvoeren waarin werd onderzocht of de beslissingen die het GGC-College heeft genomen eigenlijk wel rechtsgeldig zijn wanneer de Vlaamse Brussel-minister niet was uitgenodigd. Ik heb die juridische studie nooit gezien, maar hij heeft me dat ooit gezegd. Die zou u toch ergens moeten kunnen opduiken, maar dat is nu niet echt het onderwerp van deze discussie. Aanvankelijk werd de Vlaamse Brussel-minister dus niet uitgenodigd, nadien werd hij wel uitgenodigd. Uw voorganger zei dat hij dan wel werd uitgenodigd en dat hij dat wel opvolgde, maar dat hij niet naar die vergaderingen zou gaan, wat ik toch bijzonder jammer vond.

We hebben daarover in het huidige regeerakkoord ook samen afspraken gemaakt. U zou daarnaartoe gaan. U zou ook debriefen. U zou ook met wat Vlaanderen heeft beslist een stempel proberen te drukken op het GGC-beleid zodat het niet volledig afwijkt van wat Vlaanderen doet, zodat er ook een soort vrijheid bestaat in Brussel tussen dit systeem en een ander systeem. Brussel is geen eiland, het mag ook geen eiland worden, als hoofdstad zou het toch geen eiland mogen zijn. Dan hoop ik dat de politici die daar verantwoordelijk zijn ook die rol opnemen door die band te versterken.

Ik zeg altijd dat Brussel inderdaad niet altijd geliefd is bij de Vlamingen. Ik betreur dat ook, maar als Brussel aantrekkelijk wil zijn, moet het ook een beleid vormen waardoor het aantrekkelijk wordt. Als men begeerd wil worden, als men geliefd wil worden, dan moet men ervoor zorgen dat men aantrekkelijk is. Dat is zo'n beetje als in een paringsdans, dan moet diegene die geliefd wil worden of op zoek is naar een lief, ervoor zorgen dat hij ook geliefd wil worden. Daar heeft Vlaanderen inderdaad zijn rol in te vervullen, maar Brussel moet er ook voor zorgen dat het aantrekkelijk is voor de vele Vlamingen en Nederlandstaligen, en moet daarvoor ook inspanningen doen.

Ik keer terug naar mijn vraag.

We hebben afgesproken dat u naar het Verenigd College van de GGC zou gaan. Welke beleidsthema's wenst u daar deze regeerperiode zeker te bespreken? Wat is daar voor de Vlaamse Regering prioritair? Hoeveel vergaderingen hebben er ondertussen plaatsgevonden?

Ik herinner mij dat u vorige week zei dat u naar het VGC-College zou gaan, en dat u daar al bepaalde standpunten hebt ingenomen. Hier gaat het over het GGC-College. Hoeveel vergaderingen hebben er al plaatsgevonden? Was u daar telkens aanwezig? Welke beleidsthema's zijn er ter sprake gekomen die zowel voor Vlaanderen als voor de GGC van belang zijn? Welke standpunten werden door u ingenomen? Bespreekt u dat eerst op de Vlaamse Regering en op de interkabinettenwerkgroep (IKW)? In hoeverre werd hiermee rekening gehouden?

Minister, u las waarschijnlijk het artikel in Artsenkrant van eind december over de ziekenhuisnetwerken. Dat thema belangt vooral uw collega Wouter Beke aan. Er gaat een ziekenhuisnetwerk komen. Je hebt Saint-Luc van de Université catholique de Louvain (UCL) te Louvain-en-Woluwé – ik vind dat zo leuk dat dat nog altijd zo wordt genoemd: Louvain-en-Woluwé. Je hebt dus UCL Saint-Luc, je hebt Sint-Jan, en je hebt de Europa Ziekenhuizen, die het netwerk zijn van de KU Leuven en de UCL, en het ziekenhuisnetwerk van 'le réseau de très grand Bruxelles' omvat ook het Hôpital Saint-Pierre van Ottignies. Het is een beetje merkwaardig dat drie Brusselse ziekenhuizen – het unicommunautaire Saint-Luc, Sint-Jan en de Europa Ziekenhuizen – die tweetalig zouden moeten zijn maar dat de facto niet zijn, en ten slotte een Franstalig ziekenhuis in Ottignies, samengaan. Men probeert daar een ziekenhuisnetwerk te doen ontstaan vanuit Brussel, Wallonië en alles wat daar tussen hangt, de Zuidrand en een deel Waals-Brabant, en men probeert dat daar in te kapselen.

Daar heeft ook de GGC haar bevoegdheid of haar rol te spelen qua erkenning. We kennen de problemen daar. De taalwetgeving is er voor sommigen een vodge papier, jammer genoeg. Ik lees gewoon het artikel in Artsenkrant. De dokters uit Brussel zeggen daar: 'Taalwetten gelden alleen voor Vlamingen.' Voor Franstaligen gelden ze blijkbaar niet. Zij leggen dat telkens naast zich neer. Wie af en toe eens in een Franstalig ziekenhuis gaat, kent dat. Daar wordt soms de instructie 'en français s'il vous plaît' gegeven. Minister, u hebt een rol te spelen in het GGC-College. Hoe gaat u daar de Vlaamse inbreng laten spelen, heel concreet in verband met het dossier over het ziekenhuiswerk?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, dank u voor de vraag. Het is evident dat liefde van twee kanten moet komen. Ik deel uw zorg over een goede samenwerking met de GGC. U weet dat de mogelijkheid waarin artikel 76 van de bijzondere Brusselwet voorziet, de mogelijkheid is om met raadgevende stem aanwezig te zijn. Dat is hetzelfde als voor de VGC. Een belangrijk verschil is natuurlijk dat de Vlaamse overheid ten aanzien van de VGC een voogdijoverheid

is. Dat brengt een aantal verantwoordelijkheden en bevoegdheden met zich mee. Dat is uiteraard niet het geval voor de GGC.

Om mijn opdracht als raadgevende stem op die vergaderingen succesvol en efficiënt in te vullen, is het een eerste belangrijke stap geweest om de verschillende betrokken ministers bilateraal te zien, in het belang van overleg en samenwerking, en dat uiteraard met respect voor elkaars bevoegdheden.

De GGC is bevoegd voor gemeenschapsbevoegdheden in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die gemeenschappelijk zijn voor de beide gemeenschappen. In die zin zal ik samen met de Vlaamse ministers – in hoofdzaak zijn dat minister Beke voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezinsbeleid en Armoedebestrijding, minister Somers voor Samenleving en Inburgering, en minister Demir voor Justitie – de prioritaire thema's bepalen.

Als voorbeelden van vanzelfsprekende thema's kan ik een aantal dossiers aanhalen. Ik denk dan aan de verplichte inburgering, de preventieve gezondheidszorg, het Brussels Gezondheidsplan 2019-2025, de afstemming met betrekking tot het systeem van de Vlaamse sociale bescherming, de opvolging van de samenwerkingsakkoorden voor de gezondheidszorg en natuurlijk ook de opvolging van een aantal dossiers en beslissingen van de GGC zelf. In dat verband denk ik aan de autonomieverzekering, de eventuele wijzigingen aan de Brusselse gezinsbijslag en de afstemming met betrekking tot de programmatie in de ouderenzorg.

Mijnheer Vanlouwe, ik heb natuurlijk ook een signaalfunctie ten aanzien van de Brusselse besturen om de Nederlandstalige of tweetalige dienstverlening te verbeteren. We hebben het hier al over gehad en u hebt er ook naar verwezen. Ik zie het als mijn opdracht het overleg en de samenwerking tussen de betrokken Vlaamse ministers en de bevoegde leden van de GGC te faciliteren.

Het Verenigd College van de GGC heeft deze legislatuur al twintig keer vergaderd, waarvan veertien keer sinds het aantreden van de huidige Vlaamse Regering. Zoals ik al heb vermeld, heb ik tijdens de eerste weken van mijn mandaat vooral ingezet op kennismaking en op het luisteren naar de verwachtingen van de betrokkenen. Minister-president Jambon en minister-president Vervoort hebben gezamenlijk overleg gepleegd over een aantal gezamenlijke uitdagingen. Ik was daarbij aanwezig. Ik heb het punt van de aanwezigheid in het Verenigd College van de GGC naar voren gebracht.

In opvolging hiervan zijn een aantal afspraken gemaakt. Alle agenda's en verslagen van het Verenigd College van de GGC zullen aan mijn kabinet worden overgemaakt. We zullen, samen met minister Glatigny van de Franse Gemeenschap, aanwezig zijn tijdens de vergaderingen van het Verenigd College van de GGC. We zullen afspraken moeten maken om dat op een goede manier te plannen.

Conform het in mijn beleidsnota opgenomen engagement zal ik regelmatig mededelingen agenderen over de belangrijkste beleidsbeslissingen en opportuniteiten tot samenwerking. Als een gesprek bilateraal moet worden opgevolgd, zal dat aansluitend ook bilateraal gebeuren.

Tijdens de 3 meest recente vergaderingen zijn in totaal 41 punten behandeld. Veel van die zaken zijn punctuele beslissingen die niet onmiddellijk relevant zijn om samen te bespreken. Het gaat dan, bijvoorbeeld, om de aanduidingen of ontslagen van vertegenwoordigers in raden van bestuur van onder meer Iriscare of van leden van de klachtencommissie van Kijkwijzer en van de Filmkeuring. Soms gaat het om werkingstoelagen, bijvoorbeeld aan het Federaal agentschap voor de kinderbijslag (FAMIFED), Iriscare of het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) en aan vzw's, waaronder de organisaties voor de winteropvang.

Mijnheer Vanlouwe, u hebt nog een bijkomende vraag over de ziekenhuisnetwerken gestuurd. Dit lijkt me een terechte bezorgdheid. Het is goed na te kijken op welke wijze dit wordt georganiseerd, maar dit is natuurlijk een dossier dat de verschillende overheden samen beheren. De federale overheid en de gemeenschappen dragen natuurlijk een belangrijke verantwoordelijkheid. Ik denk dat het, ongeacht het netwerk waartoe een ziekenhuis behoort, essentieel is dat het taalstatuut van dat ziekenhuis wordt gerespecteerd. Of een ziekenhuis tot een Brussels netwerk, een Vlaams-Brussels netwerk of een Waals-Brussels netwerk behoort, de taalregels die voor dat ziekenhuis gelden, moeten in elk geval worden gerespecteerd. U hebt naar de Europa Ziekenhuizen en naar de Kliniek Sint-Jan verwezen. Als het een tweetalig ziekenhuis is, moet er, ongeacht het netwerk, een tweetalige dienstverlening zijn.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Als ik het goed heb begrepen, heeft het Verenigd College van de GGC al twintig keer vergaderd, waarvan veertien keer sinds het aantreden van de Vlaamse Regering. Ik begrijp dat daar werkafspraken worden gemaakt en dat sommige dossiers niet echt van belang zijn voor de Vlaamse Regering, maar ik stel ook vast dat u bereid bent dit goed op te volgen. Ik hoop dat dit correct zal worden nageleefd. Ik kijk zeker uit naar uw mededelingen aan de Vlaamse Regering over de belangrijke dossiers die opnieuw aan bod zullen komen.

Nu, u zegt wel wat er voorlopig is – aanduiding van vertegenwoordigers in organen of subsidies –, maar het kon ook al belangrijk zijn welke subsidies naar welke organen of instellingen in Brussel gaan, zeker wat de aanduiding betreft. Maar ik zal u daar zeker niet voor bekritisieren.

Het concrete dossier dan: het taalstatuut. Minister, probeer dat zelf eens te agenderen op het GGC-College. Ik denk dat er in het GGC-College ministers van goede wil zitten. Ik stel vast dat de tweetaligheid van sommige ministers... Vanmorgen hebben we minister-president Vervoort in behoorlijk Nederlands op de VRT gehoord. Het was maanden geleden dat we nog eens iemand van Franstalige kant op de VRT hoorden. Ik zou vooral willen zien dat er in de beleidsdaden effectief iets gebeurt. Als men aantrekkelijk wil zijn, moet men inspanningen doen.

Minister, mijn suggestie aan u is: probeer eens het dossier van de tweetaligheid in de welzijnsinstellingen, in de ziekenhuizen, de tweetalige, de bicommunautaire, de Sint-Jan- en de Europa Ziekenhuizen te agenderen. Vlaanderen heeft heel wat gedaan inzake taalpromotie. Het was het beleid van minister Gatz om taalpromotie te doen, om het Huis van het Nederlands te laten samenwerken met de gemeente. Er zijn taallessen geweest in verschillende ziekenhuizen, maar we zien geen echte fundamentele verbetering. Misschien is er iemand in de administratie, misschien worden de facturen wel in het Nederlands gemaakt, maar je botst telkens op een Franstalige muur.

Minister, als we echt een doorleefde tweetalige stad zijn, dan kunt u dat effectief agenderen op het GGC-College. Dat is mijn suggestie aan u. Ik hoop dat u dat zult doen en dan zullen we zien of er inderdaad een goede wil bestaat bij uw collega's in het GGC-College.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Over de ziekenhuisnetwerken heb ik twee weken geleden een vraag om uitleg gesteld aan minister Beke. Hij gaf hetzelfde antwoord: er verandert eigenlijk niks. Die ziekenhuizen blijven hun tweetalig statuut handhaven. Ik denk dat er wel degelijk heel veel gaat veranderen. We krijgen signalen van dokters die zeggen dat het helemaal de verkeerde richting

uitgaat. Daar komt niet zomaar een parapluutje naar boven: we leggen wat contacten met elkaar en we vormen een netwerk en dit staat erboven. Neen, de hele medische richting die men wil uitgaan met een ziekenhuis, bijvoorbeeld met de Europa Ziekenhuizen... Er is al jarenlang strijd tussen de KU Leuven en de UCL. De Vlaamse dokters hebben altijd moeten vechten om iets gedaan te krijgen, om te verhinderen dat er veel te veel benoemingen aan Franstalige kant gebeurden.

Minister Dalle, ik wil vragen dat u de vinger aan de pols houdt door Nederlandstalige dokters te raadplegen of te vragen dat ze u de situatie eens komen uitleggen of er wel degelijk niets zal veranderen zoals jullie denken. Ik zou dat jammer vinden want ik vrees dat het medisch karakter waar ze naartoe willen, nu zal worden bepaald door vijf eentalig Franstalige dokters of professoren. Daarvoor waren dat een Vlaming en een Franstalige, en dat hield elkaar min of meer in evenwicht.

Het heeft ook gevolgen voor de centra die ze willen inplanten in de rand rond Brussel. Ik hoor zeggen dat dat niet meer mogelijk zal zijn, maar ik weet niet of dat het geval is. Er is er al eentje in Zaventem, in Dilbeek en Halle gepland, waar ze een eigen soort onthaalcentrum hebben waar patiënten naartoe willen komen. Ze willen dat natuurlijk graag uitbreiden want dat is volledig tweetalig. Ik pleit er dan ook voor om eens contact op te nemen met de Vlaamse dokters in die bicommunautaire Iris Ziekenhuizen en de Europa Ziekenhuizen.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik heb geen bijkomende opmerkingen. Ik deel de zorgen maar wijs er ook op dat de taalwetgeving sowieso onveranderd blijft. Dat is mijn punt.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Uiteraard blijft de taalwetgeving onveranderd, maar we moeten er natuurlijk voor zorgen dat die wordt nageleefd. Collega's, ik houd de vinger aan de pols. Ik heb u een suggestie gedaan, minister, om te proberen dat te agenderen op het GGC-College, om te proberen dat daar ter sprake te brengen, om te proberen die bezorgdheid van de dokters en de patiënten in Brussel te aanhoren en ervoor te zorgen dat er echt inspanningen gedaan worden. Ik reken daar echt op u. En ik zal u daar vragen over blijven stellen, het zal niet meteen zijn, maar binnen een paar weken zal ik toch eens vragen welk initiatief u genomen hebt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het nieuwe taalkader bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
– 839 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Op 12 december 2019 keurde de Brusselse Gewestregering het nieuwe taalkader bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp (DBDMH) goed, waarbij werd vastgelegd dat 70,66 procent van het personeel Franstalig moet zijn en 29,34 procent Nederlandstalig. Volgens deze verdeelsleutel zou elke ploeg minstens één Nederlandstalige brandweerman of -vrouw kunnen tellen. Verder zal de Brusselse Gewestregering jaarlijks een bedrag van 100.000 euro vrijmaken voor taalcoaches.

Deze taalcoaches kunnen door de dienst worden ingeschakeld om de kennis van de tweede werktal bij het personeel te bevorderen.

De christelijke vakbond ACV wijst erop dat de tweetalige dienstverlening met dit taalakkoord onderuit wordt gehaald. Net zoals het huidige taalkader creëert het nieuwe taalkader een te groot taalonevenwicht in de verhouding tussen Nederlandstalige en Franstalige collega's. Bijgevolg is het onmogelijk om een gegarandeerde tweetalige dienstverlening te organiseren, zoals de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken oplegt. De verhouding op de werkvloer is niet werkbaar zonder dat er wordt gediscrimineerd op het vlak van werklust ten nadele van Nederlandstalige personeelsleden, aldus de vakbond.

Over de toepassing van het huidige taalkader, dat eind januari afloopt, waarbij de verhoudingen 29,42 procent Nederlandstalig en 70,58 procent Franstalig zijn, stelt de vakbond letterlijk: "Het is onmogelijk om een operationele dienst zoals de Brusselse brandweer te laten functioneren met ééntalige hulpverleners. Er ontstaan problemen bij het ziekenwagenvervoer, op niveau van bevelvoering, opleiding, evaluatie, tucht van de operationele personeelsleden. De huidige invulling van het taalkader belast de functionele werking van de DBDMH, is tijdrovend en zorgt voornamelijk voor veel frustraties onder de personeelsleden, met nadelige gevolgen voor hen en voor de burgers die zij moeten bijstaan."

In uw beleidsnota benadrukt u dat u het taalpromotiebeleid zal versterken en de correcte naleving van de taalwetgeving zal bepleiten. Hierbij verwijst u naar de Brusselse overheden die ertoe moeten aangezet worden om de wettelijke verplichtingen na te leven. U stelt zelf dat u een signaalfunctie zult opnemen in de richting van de Brusselse overheden die in gebreke zouden blijven en eveneens overleg zult plegen.

Op welke manier ziet u erop toe dat een effectieve tweetalige dienstverlening vanwege de Brusselse brandweer gegarandeerd kan worden?

Hebt u hierover reeds overleg gehad met de Brusselse Gewestregering? Indien neen, waarom niet? Indien wel, wat waren de conclusies van dat overleg?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Tavernier, bedankt voor de vraag. Ik denk dat het een belangrijke zaak is, ook in Brussel, dat iedereen aanspraak kan maken op hulpverlening, of het nu door de politie is, de ambulance of de brandweer, die goed tweetalig is. Essentieel is wel dat het hier gaat over de toepassing van de federale taalwetgeving. Er is in het verleden al vaak voor gepleit om een tweetaligheid van elke brandweerman in te voeren. Vandaag is dat niet het geval, het is een tweetaligheid van de dienst. Dat is eigenlijk de basis waarop wordt voortgewerkt. Ik heb natuurlijk als Vlaams minister voor Brusselse aangelegenheden in deze kwestie geen bevoegdheid, noch als toezichthouder, noch als raadgevende stem. Dat neemt natuurlijk niet weg dat het ook mijn zorg is, dat spreekt voor zich.

De bevoegdheid van de gemeenten inzake de brandweer en de dringende geneeskundige hulpverlening werd in Brussel immers overgedragen aan de Brusselse Agglomeratie. En, zoals u weet, wordt die bevoegdheid uitgeoefend door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De bevoegdheid Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp werd toegekend aan staatssecretaris Pascal Smet. Het is dan ook zijn bevoegdheid geweest om dat taalkader vast te stellen. Ik begrijp dat dat ook gebeurd is. Hij heeft dit gedaan en hierover voorafgaand gemotiveerd advies ingewonnen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT). Het zal ook de VCT zijn die op structurele wijze, jaarlijks,

toezicht zal houden op de naleving van het vastgestelde taalkader en op eventuele evenwichtsverstoringen.

Dat betekent natuurlijk niet dat ik daarover niet bezorgd zou zijn, net zoals het mij uiteraard niet is ontgaan dat er de voorbije jaren verschillende klachten waren van particulieren en ook, binnen de dienst zelf, van de vakbonden.

Ook hier is de noodzaak en het belang van de blijvende inzet op lessen en oefenkansen Nederlands duidelijk. Dat is dan ook de reden waarom ik het Huis van het Nederlands Brussel blijf ondersteunen en mijn Brusselse collega's aanmoedig om dit ook vanuit hun bevoegdheden te doen.

Wat het overleg met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreft, heb ik later deze maand een gesprek met Brussels staatssecretaris Pascal Smet. Ik kan daarover nu nog geen conclusies geven. Maar we kunnen het te gepasten tijde nog eens bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoorden. Ik ben blij dat u mijn bezorgdheid deelt, dat u het belangrijk vindt.

Er zijn in het verleden inderdaad heel wat klachten geweest. Zo waren er Nederlandstalige slachtoffers die thuis werden geholpen door een ziekenhuisploeg die geen Nederlands sprak. Ook op de werkvloer waren er klachten: mededelingen, bevelen en instructielessen werden uitsluitend in het Frans gegeven aan Nederlandstalige brandweermannen. Ook waren er geen Nederlandstalige preventieadviseurs beschikbaar op de werkvloer. Zo kan ik nog een tijdje doorgaan. Met andere woorden, het is gebleken dat het in de praktijk niet lukt om een tweetalige dienstverlening te garanderen. Het is voor iedereen duidelijk dat er bij de dienst onvoldoende Nederlandstalige brandweermannen zijn. Ondanks die vaststellingen, ondanks die feiten is er in het nieuwe taalkader sprake van minder brandweermannen in plaats van meer.

Zowel de Nederlandstalige slachtoffers als de Nederlandstalige dienstverleners zijn de dupe van die onderbemanning. Nederlandstalige slachtoffers kunnen niet rekenen op een dienstverlening in hun eigen taal, wat risico's inhoudt voor hun veiligheid. En de Nederlandstalige personeelsleden van de dienst lijden onder een enorme werkdruk en ervaren problemen op het vlak van bevelvoering, opleiding en evaluatie.

Bevoegd Brussels staatssecretaris Pascal Smet maakt zich sterk dat er met de vernieuwde verdeelsleutel geen vuiltje meer aan de lucht is. Maar ik heb daar toch weinig vertrouwen in. Het enige juiste antwoord op deze vaststellingen, op deze klachten, is volgens mij het aanwerven van meer Nederlandstalige brandweerlui.

Minister, u hebt inderdaad geen concrete bevoegdheid. Maar ik hoop toch dat u een sterk signaal zult geven ten aanzien van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en dat u zult optreden als bruggenbouwer. Ik kijk uit naar uw feedback na afloop van uw onderhoud met staatssecretaris Pascal Smet.

De voorzitter: Mevrouw Goeman heeft het woord.

Hannelore Goeman (sp.a): Ten eerste wil ik benadrukken dat de brandweer en dringende medische hulp nog steeds een gewestelijke bevoegdheid is. Nog los van het feit dat ik het bizar vind dat we dat hier vandaag in het Vlaams Parlement bespreken, zie ik totaal niet in hoe dit nieuwe taalkader de tweetalige dienstverlening onderuit zou halen. Ik zie vooral dat de tweetaligheid hierdoor

gegarandeerd zal worden. (*Gelach van Klaas Sloomans. Opmerkingen van Karl Vanlouwe*)

Mag ik mijn tussenkomst afwerken, mijnheer Vanlouwe? Ik dank u.

Er wordt zelfs, zoals mevrouw Tavernier zegt, 100.000 euro extra geïnvesteerd in taalcoaches, om die tweetaligheid extra te stimuleren. En daarnaast – u hebt er zelf al naar verwezen, minister – hebben die nieuwe taalkaders positief advies gekregen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die bovendien de methodiek om die taalkaders op te stellen, heeft goedgekeurd.

De N-VA is bij mijn weten ook lid van die commissie. Diezelfde N-VA komt hier nu beweren dat de tweetalige dienstverlening in Brussel niet gegarandeerd is. Ik heb het eens opgezocht. De brandweer en ambulances voeren jaarlijks ongeveer honderdduizend interventies uit. De laatste drie jaar is er slechts één klacht binnengekomen, waarde collega's, over bevelen die in een andere taal zouden zijn gegeven. Heel wat brandweerlieden beschikken trouwens over een attest van tweetaligheid. Zij zijn tweetalig. Dat wordt door de vrienden van het ACV altijd vergeten. Bovendien moeten die brandweerlieden hun vaardigheden onderhouden. Zoals gezegd, worden er zelfs twee extra taalcoaches aangesteld waarop het korps een beroep kan doen. Zelf organiseren ze allerhande initiatieven om die functionele tweetaligheid nog te versterken.

Wij zien dus niet in wat de reden is om hier opnieuw aan stemmingmakerij te komen doen, nog los van het feit dat dit vandaag in het Vlaams Parlement wordt besproken. Nu we er toch over bezig zijn, minister, ben ik toch wel benieuwd hoe u uw rol ziet in het taaltoezicht in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zonder dat u daarbij de bevoegdheden vanuit Vlaanderen overstijgt.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Voorzitter, ik val hier bijna van mijn stoel. Dat de Franstalige partijen weggijken van deze anomalie, kan ik nog begrijpen. Maar dat de Vlaamse partijen, waarvan sp.a tot nader order er toch ook een is, hun kop in het zand steken, doet mij toch wel van mijn stoel vallen. Maar blijkbaar is het zo dat als je Pascal Smet de taalwetgeving laat controleren, je evengoed een stroper als boswachter kunt laten opereren.

Minister, u zegt dat u met mijnheer Smet aan tafel wilt gaan zitten om te praten over de tweetaligheid van de diensten. Dat begrijp ik toch zo. Gaat u dat daar afdwingen, of is het eerder een koffieonderonsje? Mijn vraag is heel concreet: gaat u daar de tweetaligheid van de diensten of de tweetaligheid van het personeel bepleiten? Welke garanties hebt u daarbij op zak dat mensen die nood hebben aan dringende medische hulp of aan een brandweer, niet per definitie de taal van Molière moeten leren?

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, ik vind dat we hier over alles wat Brussel aangaat, moeten kunnen discussiëren. Voor mijn part mag deze vraag hier dus gerust gesteld worden. Maar het is natuurlijk belangrijk dat we ieders bevoegdheid respecteren. Over die tweetalige dienstverlening is er uiteraard geen enkele discussie. Dat is belangrijk voor de burger, maar in dit bijzondere geval is het ook belangrijk dat er op de werkvloer vlot kan worden gecommuniceerd. Dat is essentieel voor de veiligheid van mensen die soms in bijzonder moeilijke omstandigheden hun job uitoefenen.

De tweetalige dienstverlening is heel belangrijk. Mevrouw Goeman en uzelf hebben al uitgebreid verwezen naar hoe dat taalkader tot stand is gekomen. Er is een

gunstig advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Daaruit blijkt dat de tweetalige dienstverlening kan worden gegarandeerd en dat er op zich geen taalonevenwicht is.

Als de N-VA de kritiek van de vakbond klakkeloos overneemt, word ik wel wat wantrouwig. Ik ben dan wel gerustgesteld dat er taalcoaches ter beschikking staan om verder werk te maken van de tweetaligheid. Dat is een heel belangrijk punt waarover we het wel kamerbreed eens zijn: hoe kunnen we werk blijven maken van de twee- en meertaligheid in Brussel? In die zin, minister, heb ik een vraag over het overleg met een van uw Brusselse collega's, Sven Gatz. Hebt u al de kans gezien om samen met hem te bekijken hoe Vlaanderen kan samenwerken om van Brussel een meertalige stad te maken? Hij heeft daarover een nota gelanceerd. In welke mate wil Vlaanderen zich inzetten om daaraan mee te werken?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u, collega's, voor de bijkomende vragen en opmerkingen.

Ik wil nog even mijn bevoegdheid ter zake verduidelijken. Ik heb bij aanvang gezegd dat ik niet bevoegd ben voor de toepassing van de federale wetgeving door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar uiteraard is tweetaligheid in onze Vlaamse hoofdstad voor mij een heel belangrijk aandachtspunt. Ik heb in mijn beleidsnota toegelicht dat ik het als mijn taak zie om een signaalfunctie op te nemen en daar waar er problemen zijn, die ook aan te kaarten, uiteraard met respect voor ieders bevoegdheid. Respect voor de bevoegdheden is trouwens een actueel thema.

Ik heb kennisgenomen van de beslissing van staatssecretaris Smet. Ik heb daar eigenlijk geen commentaar op te geven, maar ik heb net de context geschetst. Ik heb een overleg met hem. Dat wordt een algemeen overleg en we zullen dan diverse dossiers van gezamenlijk belang behandelen. Dit kan dan ook aan bod komen.

Dit gezegd zijnde, denk ik dat het hoe dan ook in alle Brusselse instellingen een zorg is om de tweetalige dienstverlening te garanderen. Dat is zeker het geval voor een zo belangrijke dienstverlening als de dringende dienstverlening door de brandweer. Dat is niet alleen belangrijk vanuit het perspectief van de klant, die zich in een moeilijke situatie bevindt, maar ook vanuit het perspectief van de medewerkers. Het is al heel lang een operationeel probleem. Het is voor de Nederlandstalige medewerkers van de brandweer moeilijk om vakantie te nemen. Ik zie het als een belangrijke taak van de brandweerdiensten om dit binnen het nieuw taalkader operationeel goed te organiseren.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Ik kan enkel de ontkenningsspolitiek van links vaststellen. Als de linkse partijen de vakbonden niet meer vertrouwen, weet ik het niet meer. Het gaat niet enkel om klachten van het ACV. Aangezien heel veel klachten naar boven zijn gekomen, heeft ook de Vaste Commissie voor Taaltoezicht hoorzittingen georganiseerd. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de verplichte installatie van branddetectoren bij gastgezinnen die katten opvangen – 684 (2019-2020)

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de brandveiligheid in dierenpensions – 834 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, asielen die katten opvangen, zijn onderworpen aan de plicht zich met een brandalarmsysteem uit te rusten. Op deze verplichting zijn er een aantal afwijkingen, maar dan geldt wel de plicht optische rookmelders te installeren. Deze op zich verantwoorde regeling brengt echter enkele onverwachte gevolgen met zich mee voor de gezinnen die katten opvangen, zelfs in die mate dat de regeling de facto onwerkbaar wordt. Dit probleem vormt de kern van mijn vraag om uitleg.

Het probleem is gesitueerd in artikel 4, paragraaf 5, van het vernieuwde Kennelbesluit. Ik citeer: "De lokalen waarin de dieren gehuisvest worden, zijn uitgerust met een brandalarmsysteem dat in geval van brand een alarmcentrale verwittigt. (...) In afwijking van het eerste lid kan het brandalarmsysteem vervangen worden door optische rookmelders in een occasionele kwekerij van katten en in een hobbykwekerij die op dezelfde plaats ligt als het woonhuis van de verantwoordelijke of dat van zijn personeel, of waar permanent toezicht aanwezig is."

Over dat artikel bestaat aardig wat ongerustheid bij gastgezinnen die katten opvangen. Het gaat, meer bepaald, om de letterlijke interpretatie van het artikel in het Kennelbesluit. Dat zou betekenen dat alle kamers van alle gastgezinnen moeten worden voorzien van een brandalarm dat op een centrale plaats is aangesloten. Aan een gemiddelde van drie kamers waar opvangkatten in een opvanggezin mogen komen, zou dit voor asielen die met opvanggezinnen werken, al snel een kost van een honderdtal euro per gezin vormen. Aangezien de asielen vaak met tientallen opvanggezinnen werken, betekent dit een meerkost van meerdere duizenden euro's.

Vanuit zowel de asielen als de opvanggezinnen wordt opgeworpen dat deze verplichting nogal vreemd is omdat die dieren in particuliere huizen verblijven. Waarom geldt dan ook voor hen niet de verplichting die voor occasionele en hobbykwekerijen geldt om een optische rookdetector te plaatsen?

Minister, klopt het dat opvanggezinnen voor katten aan de verplichting moeten voldoen om uitgerust te zijn met een brandalarmsysteem dat in geval van brand een alarmcentrale verwittigt en dit ondanks het feit dat ze niet toegankelijk zijn en geen openingsuren hebben? Zo ja, waarom werd voor deze regeling geopteerd? Waarom geldt voor opvanggezinnen niet dezelfde regeling als voor occasionele en hobbykwekerijen?

Op welke manier wordt de huidige verplichting gecontroleerd en gehandhaafd? Bent u bereid om de regeling aan te passen zodat opvanggezinnen onder dezelfde regeling vallen als occasionele en hobbykwekerijen? Zo ja, op welke termijn zal er een initiatief ter zake worden genomen?

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, ook de uitbaters van dierenpensions stellen veel vragen bij het Kennelbesluit, meer bepaald over artikel 4, paragraaf 5, dat gaat over het brandalarmsysteem waaraan ze moeten voldoen tegen 2021.

Het Kennelbesluit zegt heel duidelijk dat het een alarmsysteem moet zijn dat in geval van brand een alarmcentrale verwittigt. Er wordt een afwijking toegestaan voor occasionele kwekerijen van katten en voor hobbykwekerijen die zich bevinden op dezelfde plaats als het woonhuis. Die afwijking bestaat erin dat ze optische rookmelders moeten gebruiken.

De kosten om zo'n brandalarmsysteem met melding bij een alarmcentrale aan te schaffen loopt al snel op tot enkele duizenden euro's. Er zijn al enkele pensions die een offerte hebben aangevraagd. Nochtans zijn er vele dierenpensions die de katten opvangen in huiselijke sfeer of in een ruimte die grenst aan de bestaande woning. Maar ze zijn daarom geen occasioneel of hobby pension.

Minister, hobbykwekers of kwekerijen van katten in occasionele gevallen zijn heel duidelijk gespecificeerd in het Kennelbesluit, maar over occasionele of hobby pensions kunnen we niets terugvinden. Nochtans vangen veel pensions of mensen thuis occasioneel dieren op. Het kan dan gaan om mensen die een familielid uit de nood willen helpen. Wat verstaat u precies onder 'occasionele hobby pensions'?

Mogen pensions die katten opvangen in de eigen woning of in een ruimte die grenst aan de bestaande woning ook gebruikmaken van optische rookmelders die verbonden zijn met een gsm? Hoe gaat u erop toezien dat vanaf 2021 de pensions in orde zijn met het Kennelbesluit?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dierenasielen werken steeds vaker met gastgezinnen. Dat is ook een goede zaak omdat de dieren dan beter gesocialiseerd kunnen worden, en er is ook het voordeel inzake infectiedruk. Dat is nuttig voor heel jonge dieren of dieren die minder gezond zijn. De gastgezinnen zijn dan eigenlijk het verlengde van het asiel. Het is daarom niet onlogisch dat er dierenwelzijnsgaranties worden gevraagd net zoals geldt voor het asiel.

Werken met gastgezinnen was in het verleden niet voorzien in de regelgeving. Eigenlijk was het de facto illegaal. Voor we in de vorige regeerperiode het Kennelbesluit hebben aangepast, was het in principe illegaal. Met de wijziging van de regelgeving hebben we ervoor gekozen om een duidelijk legaal kader te creëren.

Het klopt dat de uitzondering die is bepaald voor bepaalde occasionele kattenkwekerijen en hobbykwekerijen niet is doorgetrokken naar de gastgezinnen van dierenasielen. Daar was naar verluidt de ratio – u hebt de regelgeving vermeld – dat er in de professionele centra, de kwekerijen, een permanent toezicht is. Dat is niet het geval in de opvanggezinnen.

Ik denk dat het sowieso raadzaam is om dat Kennelbesluit, dat toch wel heel complex en omvattend was, te evalueren. Ik heb me ook voorgenomen om dat dit jaar te doen. Dat is alleszins een van de elementen die we moeten meenemen, dat is absoluut goedbedoeld. Ik wil ook wel een beetje nuanceren over de bedragen die de ronde doen. De koppeling aan een alarmcentrale wordt vrij breed geïnterpreteerd, er is bij mijn weten ook geen wettelijke definitie ter zake. Een alarmcentrale kan ook duiden op de gsm of telefoon van de verantwoordelijke of iemand anders die permanent beschikbaar is, en waarmee dit verbonden is. Ik heb zelf eens gegoogeld: op bol.com kost dat 36 euro. Dat zal nu niet bepaald de grote kost zijn, ik wil dus nog even abstractie maken van dat kostenaspect. We moeten ervoor zorgen dat, als regelgeving onbedoeld bepaalde drempels opwerpt, we die gewoon wegnemen. We gaan dus evalueren, ik wil dat dit jaar nog doen. Er zijn ook andere

elementen van dat Kennelbesluit waarbij er vanuit het werkveld bemerkingen worden opgeworpen. Ik wil die allemaal onder ogen zien en ik denk dat die meegenomen moeten worden.

Wat anderzijds de pensions betreft, oefenen wij regelmatig inspecties uit met de inspectiedienst Dierenwelzijn, ook bij de erkende pensions. Die controles kunnen plaatsvinden in het kader van routinecontroles, maar dat kan ook onaangekondigd zijn, of naar aanleiding van klachten. Bij elke controle gaat de inspectiedienst Dierenwelzijn na of er rookmelders aanwezig zijn en of die werken. Dat doen we al jaren, want die verplichting geldt ook al jaren en staat eigenlijk los van de aanpassingen doorgevoerd in het kader van het Kennelbesluit. De rookmelders in dierenpensions zijn dus al jaren verplicht. Wat nu zal veranderen is dat die rookmelder verbonden moet zijn met een of andere vorm van alarmcentrale, in de ruime definitie. Er zullen ook controles plaatsvinden, maar dat zal pas vanaf volgend jaar zijn.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u voor uw reactie. Ik moet heel eerlijk zeggen: dat gastgezinnen zich vrijwillig opwerpen om die katten op te vangen, vind ik een goede zaak. We moeten er ook alles aan doen opdat dit op die manier behouden blijft.

Als effectief blijkt dat die branddetectoren geplaatst moeten worden, zoals u zegt, en zo massaal geplaatst moeten worden, is het toch van heel groot belang dat die evaluatie zo snel mogelijk plaatsvindt. Ik wil ook aandringen op een vereenvoudigde regeling, want nu leidt dat toch een beetje tot 'overregulitis' en overbodige kosten. Het gaat tenslotte om opvang in gastgezinnen, in woningen. U spreekt over rookmelders, maar hier staat letterlijk dat het moet gaan om branddetectoren die gekoppeld zijn aan een brandalarmsysteem. Dat gaat dus effectief wel over veel hogere kosten dan het cijfer van 36 euro waarnaar u verwees. Ik vraag om dat Kennelbesluit echt wel aan te passen en te vereenvoudigen zodat de gastgezinnen met goede bedoelingen niet met onnodig hoge kosten worden opgezadeld.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, ik ben zeer verheugd dat u zegt dat de brandalarmsystemen ook verbonden mogen zijn met een gsm, wat wel degelijk de kosten gaat verlagen voor de pensions om zich met deze wet in orde te stellen. Maar, zoals u zegt, de rookmelders die ze nu al moeten hebben, kunnen ze natuurlijk niet aansluiten op hun gsm. Ze zullen daar toch een investering voor moeten doen, maar die zal alleszins veel lager zijn dan wanneer ze moeten aansluiten bij een brandcentrale.

Als u toch van plan bent om het Kennelbesluit aan te passen en te kijken hoe het aangepast kan worden aan de praktijk, zou ik toch aanraden om zeker duidelijk te definiëren dat het ook optische rookmelders mogen zijn die enkel verbonden zijn met een gsm en niet specifiek met een brandcentrale. Ik denk dat dat ook heel veel ongerustheid wegneemt bij de pensions, die nu niet duidelijk weten wat ze moeten doen. Ik zou daar ook niet te lang mee wachten, want anders zijn er misschien pensions die al heel zware investeringen gedaan hebben die eventueel niet nodig geweest zouden zijn.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Voor onze fractie is de veiligheid van dieren een absolute prioriteit, of dat nu in dierenpensions, kennels, kwekerijen of bij mensen thuis is. Een vorm van brandpreventie lijkt me dan ook wenselijk, zelfs ook voor mensen die geen dieren hebben. Uiteraard kan het niet de bedoelingen zijn dat mensen of organisaties die vrijwillig katten of honden die in nood zijn opvangen, gestraft

worden. Deze gezinnen dragen al op een ongelooflijke wijze bij aan het dierenwelzijn.

Ik volg mevrouw De Vroe in haar redenering dat een installatie van branddetectors, die aangesloten is op een meldkamer, een extra drempel kan zijn en dat optische rookdetectoren dienen te volstaan. Deze optische rookdetectoren dienden zij ook al aangeschaft te hebben sinds de verplichting van 1 januari 2020, die voor alle particuliere woningen geldt.

Daarom heb ik een bijkomende vraag, minister. U benadrukt het belang van gastgezinnen voor een meer individuele aanpak voor de opvang van dieren. Vreest u niet dat er gastgezinnen zullen afhaken als ze extra kosten voor zo'n branddetectiesysteem moeten maken?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik wil mij even aansluiten bij deze vraag, omdat ik de vraagstelling ook wel wil ondersteunen. Gastgezinnen zijn een heel belangrijk onderdeel in de tijdelijke opvang van dieren in nood. Minister, ik was een beetje verbaasd omdat u stelde dat gastgezinnen destijds illegaal zouden zijn geweest. Waarop baseert u zich daarvoor? Als er in die zin geen verdere verfijning is van die vorm van opvang, weet ik niet dadelijk waarom het illegaal zou zijn. Je mag als burger toch altijd dieren in nood opvangen. In principe gaat het dan niet over getallen, want als je het aantal zou overschrijden, zou dat wel in strijd zijn met de wet, maar bij gastgezinnen gaat het over een beperkt aantal dieren. Is het dan vandaag wel oké? Of moet die vorm van opvang voor iets vrezen? Ik heb begrepen dat u daar wel sympathie voor hebt, maar zijn zij vandaag in strijd met de regelgeving? Ik dacht van niet, maar ik ben daar toch enigszins bezorgd over door uw uitspraak. Ik denk dat dat een belangrijke vorm van ondersteuning is van dieren die in nood zijn.

Een tweede element waarom ik de vraag zeker wil ondersteunen, is dat de koppeling met een alarmcentrale, zoals dat letterlijk in het besluit staat, niet voor discussie vatbaar is. Als u daarover met de brandweerdiensten spreekt en met de mensen die daarop toezicht moeten houden, is dat een zeer duidelijk afgebakende terminologie in de federale wetgeving, die dus ook gekend is binnen de diensten die toezicht moeten houden vanuit de brandweerdiensten. In die zin ben ik ook wel blij dat u ervoor openstaat om dit effectief aan te passen, want zoals de collega's al zeiden, heeft een doorschakeling naar de alarmcentrale meer consequenties en zeker ook een hoger budget.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De gastgezinnen waren vroeger totaal afwezig in de regelgeving, hoewel ze in de praktijk wel bestonden. Er was de facto sprake van illegaliteit, maar dat is net weggewerkt dankzij die nieuwe regelgeving. We hebben daarvoor een duidelijk kader gecreëerd, en dat is een goede zaak.

Ik denk dat er vanuit het werkveld nog andere elementen en problemen worden opgeworpen ten aanzien van het Kennelbesluit. We moeten dat complex en omvattend besluit wel eens evalueren. We zullen dat dit jaar doen, en zo spoedig mogelijk. We moeten natuurlijk wel zien dat dierenwelzijnsgaranties gehandhaafd blijven, maar dat kan ongetwijfeld op verschillende manieren, ook op manieren die minder drempels opwerpen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Het is een goede zaak dat men dat Kennelbesluit zal evalueren. Ik denk dat we toch een beetje voorzichtig moeten zijn met de

uitspraken over illegaliteit. De gastgezinnen doen dat altijd met heel goede bedoelingen en dat is denk ik de juiste manier om die katten op te vangen. Het is een goede zaak dat er een wetgevend kader is gekomen. Dat is, denk ik, een mooiere bewoording. Dat kader zal nu zo snel mogelijk geëvalueerd en vereenvoudigd moeten worden.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het uitrusten van dieren met gevaarlijke attributen
– 770 (2019-2020)**

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Enkele al dan niet vermeende wolvenaanvallen in de Kempen zorgden voor een opmerkelijk zicht in de gemeente Ranst. Een lokale schapenboer voorzag zijn twee honden van iets waarvan we dachten dat het enkel nog voorkwam in tekenfilmpjes: stalen halsbanden met scherpe pinnen. Volgens de eigenaar is dit de enige manier om zijn dieren te beschermen tegen wolvenaanvallen.

Omwonenden reageerden terecht verontwaardigd. Zulke halsbanden vormen in de eerste plaats een gevaar voor de drager. Een hond riskeert zich zelfs bij normale handelingen als spelen of het aannemen van een slaappositie te kwetsen aan de pinnen. Ook dieren en mensen die in direct fysiek contact komen, lopen gevaar. De lokale politie leek evenwel niet goed te weten hoe ze met de situatie moest omgaan en of ze moest optreden.

Op het internet zijn zulke gepinde halsbanden louter voor menselijk gebruik vaak te vinden. Maar de afschrikwekkende hondenkragen in Ranst zijn alleszins van eigen makelij. Het is uiteraard een extreem geval, maar gezien de grote mediatisering van dit incident en van de vermeende wolvenaanvallen in het algemeen lijkt het mij niet ondenkbaar dat zulke voorbeelden in de toekomst navolging zullen krijgen.

Minister, in hoeverre is het uitrusten van gezelschaps- of nutsdieren met attributen die deze dieren kunnen kwetsen, expliciet uitgesloten door de huidige geldende regelgeving? In hoeverre is het uitrusten van gezelschaps- of nutsdieren met attributen die andere dieren of mensen kunnen kwetsen, expliciet uitgesloten door de geldende regelgeving?

In hoeverre is het verspreiden of te koop aanbieden van zulke attributen reeds verboden in Vlaanderen? Indien niet, bent u van mening dat dit dient opgenomen te worden in uw aangekondigde verbod op schadelijke dierproducten? Welk tijdskader stelt u voor dat laatste voorop?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb mij laten vertellen dat die halsbanden gemaakt waren van aluminium en inderdaad nogal lange pinnen hadden. Daardoor konden de dieren zich eraan kwetsen, zeker als ze hun hoofd zouden draaien of op hun poten zouden leggen. De dieren zouden ook elkaar en de schapen kunnen verwonden. Een van de honden had trouwens bloedsporen op de vacht. De eigenaar erkende dat. Honden spelen met elkaar, ook dat zou aanleiding kunnen geven tot heel wat incidenten.

Artikel 4 van de Dierenwelzijnswet bepaalt dat dieren gehouden en verzorgd moeten worden overeenkomstig hun ethologische en fysiologische behoeften. Op grond van die bepaling kunnen wij altijd ingrijpen als wij vaststellen dat er zich problemen voordoen. Aangezien geen enkel dier er behoefte aan heeft gekwetst te worden, kan er weinig discussie over bestaan dat het dragen van zo'n halsband niet overeenkomt met de ethologische en fysiologische behoeften van honden en dus strijdig is met dat artikel 4 van onze Dierenwelzijnswet. Aangezien de honden samen met de schapen op de weide liepen, werden ook de schapen niet gehouden volgens hun behoeften. Het gebruik van dat soort halsbanden is dan ook verboden door de Dierenwelzijnswet op grond van artikel 4, zoals het vandaag is geconcipieerd. Daarom heeft de politie, op grond daarvan, de halsbanden in beslag genomen.

Op dit moment bevat de Dierenwelzijnswet geen enkel verbod op het verhandelen van schadelijke of niet geschikte producten bestemd voor dieren. Vandaar dat we in onze beleidsnota en in het regeerakkoord hebben opgenomen om daarvoor in een decretale basis te voorzien. Hier zou dat natuurlijk geen verschil hebben gemaakt omdat het een eigen fabricaat, een eigen uitvinding van de betrokken eigenaar was. Een handelsverbod zou in dezen geen wonderoplossing zijn die alle misbruiken uitsluit. Maar het is wel de bedoeling om decretaal met een dierenwelzijnswetgeving een algemene zin en decretale basis te verschaffen op grond van dewelke wij vanuit de uitvoerende macht kunnen optreden wanneer er zich problemen zouden voordoen. Het is niet de bedoeling om een witte lijst of een zwarte lijst aan te leggen. Die zullen nooit limitatief kunnen zijn. Dat lijkt me dus geen goede zaak. Wij willen wel een decretale basis, een kapstok waardoor we in het geval van problemen zouden kunnen optreden.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, ik ben uiteraard tevreden dat u duidelijk hebt gesteld dat dergelijke zaken niet kunnen en binnen de huidige regelgeving zitten vervat. Er kan al worden opgetreden en ik ben blij dat u hebt bevestigd dat de politie dat heeft gedaan. De halsbanden zijn effectief in beslag genomen. Die honden en schapen stonden in dezelfde wei en waren dus beide in gevaar. Naarmate de wolvenpopulatie in Vlaanderen zal toenemen, wat aan fantastisch goede zaak is, zou het wel eens kunnen dat we meer en meer dergelijke doe-het-zelfzaken zullen tegenkomen. Ik denk dat het belangrijk is aan sensibilisering te werken en de eigenaars duidelijk te maken op welke wijze ze hun dieren op een diervriendelijke wijze kunnen beschermen.

Ik heb nog een korte aanvullende vraag. Weet u of een proces-verbaal is opgesteld? Is het enkel bij de inbeslagname gebleven en is dit dan voldoende?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Mevrouw Joosen, minister, ik wil me bij deze vraag om uitleg aansluiten. Wat het dragen van die halsbanden betreft, treed ik jullie bij. Dat we in het Vlaams regeerakkoord hebben opgenomen dat we moeten kijken naar diervriendelijke materialen die in de handel zijn, getuigt hier duidelijk van.

Mevrouw Joosen, wat me wel bezighoudt, is uw laatste vraag. We krijgen op het terrein een strijd tussen grote wilde dieren, waaronder wolven, en gedomesticeerde dieren. Wat het dierenwelzijn betreft, ben ik, net zoals waarschijnlijk alle eigenaars van dieren die 's nachts buiten verblijven, bezorgd. Als we zien welke trajecten wolven in een nacht kunnen afleggen, moeten we heel Vlaanderen in het vizier nemen.

Minister, houdt dit vraagstuk u ook bezig? Hoe moeten we hiermee omgaan? Zult u, in overleg met minister Demir, nagaan hoe we hiermee moeten omgaan en hoe

we gedomesticeerde dieren kunnen beschermen en niet onnodig in gevaar brengen?

De voorzitter: Ik heb net gelezen dat de wolven August en Noëlla elkaar hebben ontmoet. Dat belooft.

Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dat laatste punt is in handen van de minister van Landbouw en de minister van Natuur. Dit omvat de beschermingsmaatregelen, waarvoor een echt wolvenplan is uitgetekend.

Het is me niet volledig duidelijk of de politie een pv heeft opgesteld. Ik zou dat eens moeten navragen. Ik denk alleszins dat de man met nobele intenties de bal heeft misgeslagen. Gezien de nationale aandacht waarvan hij heeft mogen genieten, zal hij zich dit ondertussen beklagen.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Ik wil me kort nog even aansluiten bij de bezorgdheid van de eigenaars. Het is natuurlijk net omdat de eigenaars bezorgd zijn om hun dieren dat het al eens misgaat en dat ze bal al eens misslaan. Ik wil me daar graag bij aansluiten. Indien we ten aanzien van de sensibilisering van eigenaars iets kunnen doen, moeten we dat zeker doen.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de subsidies voor dierenasielen

– 783 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Minister, we hebben hier, onder meer naar aanleiding van de beleidsnota, al een paar keer van gedachten gewisseld over de angekondigde subsidiëring van de dierenasielen. Het is goed dat dit gebeurt, proficiat daarvoor. Op basis van de brief die de administratie naar de dierenasielen heeft gestuurd, heb ik echter wel een aantal technische vragen.

De subsidiëring van 3000 euro per dierenasiel wordt gekoppeld aan de implementatie van het digitaal beheersysteem Animal Shelter en van het platform Adopteer een dier.

Uiteraard wil ik geen afbreuk doen aan de bestaande systemen, maar sommige dierenasielen hadden vóór deze programma's en toepassingen bestonden, zelf via vrijwilligers al een beheerprogramma, dat zeker even goed of misschien zelfs beter was. Dat betekent dat als ze niet overschakelen op het programma aangehaald in de officiële brief, geen beroep kunnen doen op die 3000 euro, omdat ze niet voldoen aan de voorwaarden, tenzij u daarvan zou willen afwijken.

Opvallend is ook dat, alleszins in Limburg, de Vlaamse dienst Dierenwelzijn een presentatie heeft gehouden van het beheerprogramma op basis van de werking van het dierenasiel Ganzeweide. Dat dient nu als voorbeeld voor de toepassing. Dierenasielen konden toen instappen aan 5000 euro, maar niemand heeft dat gedaan omdat het te duur was en omdat de betere dierenasielen zelf vrijwilligers of programmeurs hebben gevonden om programma's te maken. Nu wordt datzelfde programma ineens gratis aangeboden.

Minister, is het via een openbare aanbesteding gebeurd dat dit beheerprogramma wordt ingeschakeld? Kunnen dierenasielen die werken via een eigen programma ook nog een beroep doen op de toegekende subsidies? In de brief naar de dierenasielen wordt vermeld dat het geld bijvoorbeeld kan worden gebruikt "voor de aankoop van een computer/laptop, telefoon- en internetkosten, kantoormateriaal". Deze kosten worden door alle dierenasielen gemaakt, anders kunnen ze niet werken, ook door diegene, die al voorsprong hadden via eigen programma's.

Minister, overweegt u bij volgende rondes – dit is een eerste subsidiëring en dat is positief – eveneens kwalitatieve elementen inzake opvang en verzorging van dieren te laten meespelen bij de toekenning van subsidies aan dierenasielen? Speelt er een vorm van controle mee door alle dierenasielen dezelfde programma's te laten gebruiken? Indien ja – waar op zich niks tegen zou zijn –, zou het dan niet beter zijn om die programma's verplicht op te leggen in plaats van ze nu als voorwaarde op te leggen voor subsidies?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Vandenhove, met betrekking tot uw toelichting over Ganzeweide wil ik iets rechtzetten. Dat systeem is inderdaad ontwikkeld door het asiel Ganzeweide uit Koksijde, in de eerste plaats voor hun eigen werking, maar ook om dit misschien voor te stellen aan andere asielen. Daarom heeft men dat ook voorgesteld aan andere asielen door middel van een presentatie in 2017. De ontwikkelaar heeft toen inderdaad gezegd dat de instapkost ongeveer 5000 euro bedroeg. De dienst Dierenwelzijn was op dat moment in geen enkele mate betrokken bij dit systeem. Dat staat er dus volledig los van.

Wij hadden al de ambitie om te zorgen voor een centraal beheersysteem omdat we vandaag in de praktijk heel veel data vragen, ook op basis van jullie schriftelijke vragen, aan asielen. Daar krijgen we heel disparate antwoorden op. Sommigen zeggen dat ze dat niet bijhouden, ook al moeten ze daar soms wettelijk aan voldoen, maar in de praktijk gebeurt dat niet. Iedereen heeft zijn eigen manier om data te rapporteren.

Wij wilden verschillende vliegen in één klap slaan door ervoor te zorgen dat de asielen een heel gebruiksvriendelijk beheersysteem zouden kunnen hanteren dat we gratis ter beschikking zouden stellen. Dat systeem kan ervoor zorgen dat bepaalde data die we vragen van de asielen, gemakkelijk kunnen worden doorgegeven via dat beheersysteem door enkele muisklikken, en dat er meer uniformiteit en gebruiksvriendelijkheid en dus comfort is voor de asielen. Al die tijd dat ze niet moeten besteden aan hun administratie, kunnen ze natuurlijk aan hun dieren besteden.

Dat heeft ervoor gezorgd dat we de keuze hebben gemaakt voor één systeem. Zijn er andere beheersystemen? Ongetwijfeld, iedereen heeft zijn eigen beheersysteem, dat misschien zelfs beter is. We moeten natuurlijk de keuze maken voor één beheersysteem waar iedereen zich op aansluit. Voor sommigen vergt dat wat aanpassing, maar het is een goede zaak voor iedereen, vooral omdat we ons baseren op 'proven technology'.

Ik wou niet een volledig nieuw systeem gaan laten ontwikkelen, wanneer dat systeem wel naar behoren functioneerde. Je moet een keuze maken: ga dan niet totaal nieuwe systemen in de markt zetten op basis van diverse vooropgestelde eisen, maar maak gewoon gebruik van 'proven technology', iets dat zich in de praktijk al bewezen heeft.

Ook de aanbestedingen zijn allemaal correct verlopen, je hebt daarvoor ook de dienst Interne controle van het Departement Omgeving en het toezicht van de

Inspectie van Financiën. Ik kan dus wel garanderen dat dat ook met het aval van de Inspectie van Financiën toegekend is.

Het beheerprogramma zorgt er dus voor dat asielen alle gegevens die ze volgens de regelgeving moeten bijhouden, ook daadwerkelijk op een correcte manier bijhouden. Het is heel gebruiksvriendelijk opgesteld. Minder performante of gespecialiseerde systemen kosten vandaag meer tijd. We reiken daar dus een helpende hand, denk ik.

Een groot voordeel van Animal Shelter is ook dat het gekoppeld is aan de website adopteereendier.be. Dat is ook een van de vliegen in dezelfde klap, waardoor we ervoor zorgen dat de asielen letterlijk met een enkele muisklik ook de gegevens van een adoptieklare dier publiceren op de website. Bij andere systemen moet het asiel telkens opnieuw die gegevens ingeven als het een dier wil publiceren op een website, wat natuurlijk ook tijdverlies met zich meebrengt, en ongetwijfeld ook wel wat verlies aan data. Ook voor kandidaat-adoptanten wordt het veel gemakkelijker om een geschikt dier te vinden als alle dieren van Vlaanderen die voor adoptie worden aangeboden, allemaal te vinden zijn op één website, zodat je als geïnteresseerde koper minstens kijkt naar het aanbod van heel Vlaanderen op die website, in plaats van onmiddellijk naar een gespecialiseerde handelszaak te lopen. Ik denk dat dat een prima zaak is om ervoor te zorgen dat voor al die dieren die wachten op adoptie, de kans maximaal vergroot wordt dat zij een nieuwe thuis zouden vinden bij een geïnteresseerde Vlaming. Het is wegens al die grote voordelen van Animal Shelter dat we beslist hebben om de voorziene subsidie te koppelen aan de dubbele voorwaarde dat het asiel het systeem gebruikt en dat het alle adoptieklare dieren publiceert op adopteereendier.be, zoals gezegd dus: meerdere vliegen in één klap. De dienst Dierenwelzijn heeft onlangs ook alle dierenasielen gecontacteerd om aan te duiden dat we ook opleidingen bieden, mocht dat nodig zijn, zowel voor Animal Shelter als om aan het werk te gaan met de gemeenschappelijk website. Men tracht ook daar maximaal te begeleiden.

De huidige subsidie is een eenmalige subsidie. We hebben de discussie gevoerd in het kader van de bespreking van de beleidsnota. Ik wil daar ook een recurrente subsidie, dat is de volgende stap, maar we hadden nog middelen ter beschikking voor 2019, anders dreigden die verloren te gaan. Ik dacht dan om daar gebruik van te maken voor deze ene keer, om dan toch ook een warme week te bieden voor de asielen, maar het is dus eenmalig, het is één geste, maar met meteen specifieke doelstellingen aan gekoppeld. Vanaf dit jaar willen we wel werk maken van een meer structurele ondersteuning, waarbij we ook rekening kunnen houden met verschillende kwalitatieve criteria. Maar op dit ogenblik konden we niet anders dan de erkenning op zich gebruiken als eerste subsidievoorwaarde, en als tweede het gebruikmaken van Animal Shelter en van adopteereendier.be.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Minister, ik begrijp uw uitleg natuurlijk perfect, maar het gaat hier wellicht over een paar dierenasielen. Het probleem is bijvoorbeeld ook dat het dierenasiel waar ik mij op baseer, zelfs aangesloten is op verschillende websites om dieren te adopteren, maar blijkbaar niet op deze. Het probleem is dat de twee zaken aan elkaar gekoppeld zijn. Aangezien het niet over veel geld gaat en er ook geen administratieve overlasten zijn, moet het via de dienst Dierenwelzijn perfect mogelijk zijn om te kijken welke dierenasielen van goede wil zijn en bereid zijn om in een bepaalde fase eventueel over te stappen, en om die ook te laten genieten van de subsidie.

30 april is natuurlijk relatief snel. Als een dierenasiel nu met een ander programma werkt en bereid is om over te stappen, is dat geen probleem. Maar dat is allemaal kort dag. Het gaat over vrijwilligers. Het zou natuurlijk spijtig zijn dat een goed

werkend dierenasiel daardoor die 3000 euro misloopt. En het zijn er geen tien, neem ik aan.

Minister, kunt u dat samen met de dienst Dierenwelzijn, met de inspecties per provincie, bekijken? Dat kan niet slecht zijn.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Minister, net zoals de collega's in de commissie ben ik blij te horen dat u op een erg korte termijn bent overgegaan tot die eenmalige subsidie voor dierenasielen, met die 3000 euro. Dat was eigenlijk zeer welkom voor die bepaalde dierenasielen die erkend zijn. Het was ook de allereerste keer. Ik kijk dan ook uit naar het structurele kader voor de financiële ondersteuning van dierenasielen op langere termijn.

Mijnheer Vandenhove, ik ben mij ervan bewust dat er asielen zijn die met hun eigen systeem werken. Het risico is echter dat er dan heel erg versnipperd en verspreid zal worden gekeken. Daardoor wordt het moeilijker voor mensen die geïnteresseerd zijn om een asieler te adopteren. Zij zullen soms door het bos de bomen niet meer zien. Door alles te integreren via één website, zal de Vlaming vlotter zijn weg vinden naar zijn huisdier in het asiel. Hopelijk vinden veel dieren zo hun gouden mandje.

Beste minister, eind vorig jaar hebt u die eenmalige subsidie gegeven. Het ging vooral over asielen die het programma al hadden geïmplementeerd. Over hoeveel asielen gaat het? Hoeveel asielen gebruiken dit programma nog niet? Wat was uiteindelijk het totaalbudget van deze eenmalige subsidie?

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, ik ben helemaal mee met het idee om Vlaamse dierenasielen te gaan subsidiëren. Maar het kan toch niet zijn dat u die 3000 euro enkel koppelt aan het gebruik van het digitaal beheersysteem Animal Shelter en het platform www.adopteereendier.be? Kunt u er niet beter voor opteren om met elk erkend dierenasiel een beheersovereenkomst af te sluiten, waarbij er aan verschillende elementen en criteria moet worden voldaan om het recht te openen op deze subsidies? Ook zou de grootte van het asiel een rol moeten spelen in het toekennen van subsidies. Een asiel dat vijftig dieren opvangt, heeft immers veel meer werkingsmiddelen nodig dan een asiel met slechts een capaciteit van tien opvangdieren.

Ik heb ook even gekeken op de website www.adopteereendier.be. Daarop staat onder andere het dierenasiel Cane & Gatto. Maar op de lijst van erkende dierenasielen vind ik dat asiel dan niet terug. Ook zou dit asiel zich niet meer op het opgegeven adres bevinden. Nochtans moeten asielen die verhuizen een nieuwe aanvraag indienen om erkend te worden op het nieuwe adres. Pas dan kunnen ze opnieuw verschijnen op de website www.adopteereendier.be. Beide lijsten spreken elkaar dan ook tegen.

U stelde net dat u alle asielen al gecontacteerd hebt. Maar hoe komt het dan dat er niet aan licht is gekomen dat dit dierenasiel niet meer op dit adres woont en niet op beide lijsten aanwezig is? Indien het wél aan het licht was gekomen, had u dit asiel toch beter verwijderd van www.adopteereendier.be.

Ik vraag u dan ook met aandrang om eerst degelijke controles uit te voeren alvorens subsidies toe te kennen. Dierenasielen zouden jaarlijks zelf de subsidies moeten aanvragen, waarbij ze dan telkens opnieuw moeten aantonen dat ze met alles in orde zijn. Dit kan dan eventueel vervat zijn in een beheersovereenkomst. Zo kunt u ook beter uw website up-to-date houden.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, collega's, het feit dat wij een goed uitgebouwde ondersteuning wensen voor de dierenasielen, om zo op kwaliteit en goede erkenningen te kunnen rekenen, hebben we in het verleden en tijdens de afgelopen maanden al voldoende onderstreept. Ik zal daar dus niet meer bij stilstaan.

Minister, op het moment dat een subsidie wordt uitbetaald aan een aantal asielen, hebt u de koppeling gemaakt naar een aantal platformen. Ik begrijp heel goed dat de doelstelling van de platformen kan worden meegenomen in uw toekomstig beleid rond de uitbouw van dierenasielen. Maar ik was wel even verbaasd te merken dat het specifiek daaraan verbonden was.

Minister, ik zou u willen vragen om ons een lijst te bezorgen van de asielen die effectief ondersteuning hebben gekregen en de asielen die geen ondersteuning hebben gekregen doordat ze – naar ik veronderstel – niet zijn aangesloten bij de platformen. Op die manier hebben we daar ten minste een goed zicht op en hebben we een vertrekbasis om het beleid in de toekomst verder uit te bouwen.

Minister, u hebt net aangegeven dat u uitkijkt naar een structurele ondersteuning van de uitbouw van een asielbeleid. Kunt u daarover al iets meer zeggen? U hebt gezegd daar dit jaar werk van te zullen maken. Kunt u daarover, en over de timing, al wat meer informatie geven?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ongeveer 156 asielen zouden in aanmerking kunnen komen. Elk 3000 euro, dat is keiveel. Dat zal potentieel ongeveer een half miljoen euro zijn. De voorwaarden waarover we hier discussiëren, zijn duidelijk. De asielen hebben nog tijd tot april 2020 om al dan niet in te stappen. Ik kan u pas nadien een overzicht bezorgen. Dan zullen we zien hoeveel er uiteindelijk hebben gereageerd. Het lijkt mij evident dat we een aantal voorwaarden kunnen koppelen, zeker als die voorwaarden ten dienste staan van het dierenwelzijn. Als je voor de ene een uitzondering moet maken, moet je dat voor iedereen doen. Maar let wel, het staat elk asiel vrij om vast te houden aan een eigen website. Dat is prima. Het een staat het ander niet in de weg. Je mag de eigen website behouden. We vragen alleen om ook de koppeling te maken met www.adopteereendier.be en met een beheersysteem. Als men daarnaast eigen alternatieven wil aanhouden, dat is prima. Het enige wat we in functie van het dierenwelzijn willen, is dat we één website hebben, één punt waar alle Vlamingen naartoe kunnen, zodat ze geen excuus meer hebben. In plaats van direct naar de speciaalzaak te lopen, moeten ze eerst kunnen kijken naar het aanbod van de asielen in heel Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Mijn slotwoord gaat niet over de website www.adopteereendier.be maar over het beheerprogramma. Dát is het probleem.

Ik begrijp uw opmerking, dat we moeten opletten met uitzonderingen. Maar uiteindelijk ben je begonnen met iets. Het is altijd goed om bepaalde dingen waar je mee begint, te evalueren of bij te sturen. Ik vraag nog eens expliciet of u in samenspraak met de administratie kunt bekijken of daarop een uitzondering kan worden toegestaan en of die dierenasielen kunnen worden meegenomen in de subsidiëring.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de strijd tegen broedfokkerij – 807 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp-a): Minister, ik heb het bij de bespreking van de beleidsverklaring al over deze problematiek gehad. Ik heb begrepen dat u de strijd tegen de broedfokkerij zult voortzetten. Vorige week is er bij ons in Limburg wat heisa geweest over een bepaalde vorm van broedfokkerij, waarbij is gebleken dat er bij mensen die een goede naam hebben op het vlak van dierenwelzijn, toch weer broedfokkers zitten.

Bent u van plan om de concrete strijd tegen de broedfokkerij nog op te drijven? In welke vorm vindt u dat dat kan of moet gebeuren? Welke middelen worden momenteel al ingezet? Ik had graag cijfers gekregen van inbreuken en tussenkomsten en processen-verbaal van de Inspectiedienst Dierenwelzijn van het afgelopen jaar. U mag mij die cijfers ook schriftelijk bezorgen; ze hoeven niet mondeling te worden toegelicht.

Hebt u na de berichten van vorige week in de media iets vernomen of de Inspectiedienst Dierenwelzijn al dan niet ter plaatse is geweest in de betrokken vzw, The English Bulldog Resort? Heeft de Inspectiedienst Dierenwelzijn van de Vlaamse Gemeenschap weet van deze feiten bij deze organisatie, ook in het verleden? Dat is, denk ik, zo. Zijn er nu specifieke plannen om echt tegen deze organisatie op te treden?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, het gaat, voor alle duidelijkheid, om een bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en niet van de Vlaamse Gemeenschap. Dierenwelzijn is een gewestbevoegdheid.

De term 'broedfok' wordt nogal te pas en te onpas gebruikt. Ik wil duidelijk stellen dat er, zolang dit in navolging van de dierenwelzijnsregels gebeurt, op zich niets mis is met het om den brode fokken van dieren. Op zich is dit natuurlijk niet verwerpelijk.

Ik ben me heel goed bewust van de problemen in de hondenkweek en -handel. Dat is ook van de speerpunten van mijn beleid. We hebben in Vlaanderen zowat de strengste regelgeving van de EU en, bij uitbreiding, zelfs van heel de wereld. Ik moet een slag om de arm houden, maar ik denk dat dit wel zo is. Er is de beperking nog maximaal zeven rassen of kruisingen te kweken. Er is een vermindering van het aantal nesten per moederdier. We hebben de vereiste personeelsbezetting verstrengd. Er is de verplichting de dieren buitenloop te geven en in groep te houden. Er is de verplichting het moederdier aan de kandidaat-koper te tonen indien hij daarom vraagt. Het is best dit altijd te vragen.

Dat zijn allemaal nieuwe maatregelen. Ik wil niet in extenso treden, maar een gedeelte van die nieuwigheden is ondertussen in werking getreden. Voor andere maatregelen die meer aanpassingen vragen, geldt op dit moment nog een overgangstermijn. De laatste termijn loopt tot 2024. De looptijd van de overgang en de mate van fasering zijn, afhankelijk van de maatregel, verschillend.

Elke kweker die meer dan twee nesten per jaar kweekt, moet erkend zijn. Ook dat is een vrij stringente regelgeving. De Inspectiedienst Dierenwelzijn oefent

regelmatig controles uit bij erkende kwekers en bij mogelijke zwartkwekers. Dit gebeurt, bijvoorbeeld, naar aanleiding van klachten of indien uit andere gegevens blijkt dat iemand te veel nesten kweekt.

De controles gebeuren onaangekondigd. Er wordt nagegaan of aan alle erkenningsvoorwaarden is voldaan. De controle ter plaatse wordt aangevuld met een administratief onderzoek, bijvoorbeeld op basis van de gegevens in de honden-databank. Indien overtredingen worden vastgesteld, kan een waarschuwing of een proces-verbaal het gevolg zijn. Bij erge of herhaalde overtredingen zal de Inspectiedienst Dierenwelzijn desgevallend voorstellen om de erkenning in te trekken.

Ik weet dat soms wordt gezegd dat het niet genoeg is. Ik ben absoluut voorstander van een strenge regelgeving, maar we zijn op dat vlak koplopers. We proberen onze regelgeving zelfs te exporteren op het niveau van de Europese Commissie, maar dat lukt nog niet onmiddellijk.

We moeten voor ogen houden dat in Vlaanderen jaarlijks ongeveer 90.000 honden worden geregistreerd. Ik heb in eerste instantie het liefst dat die honden uit asielen komen. Om die reden hebben we initiatieven als de website www.adopteer-eendier.be genomen. In tweede instantie heb ik liever dat ze komen van een Vlaamse kweker dan van een buitenlandse kweker. Van een Vlaamse kweker weet ik dat hij onderhevig is aan de strenge Vlaamse dierenwelzijnsregelgeving. Er zijn mazen in het net, maar we proberen ze altijd te verkleinen. We proberen nog meer te controleren en op te treden, maar de buitenlandse kweker valt per definitie altijd onder een regelgeving die, als ze al bestaat, sowieso soepeler is dan de Vlaamse regelgeving. We zoeken altijd een optimum. Ondanks onze stringente regelgeving mogen we geen aanleiding geven om de mensen de facto in de richting van de buitenlandse kwekers te duwen. Dat wil ik absoluut vermijden.

Mijnheer Vandenhove, wat uw specifieke vraag over een dierenasiel betreft, denk ik dat ik, gelet op het Reglement van het Vlaams Parlement, terughoudend moet zijn. Ik kan enkel in algemene termen zeggen dat de opvang van honden die van kleine of grote kwekerijen afkomstig zijn, niet als broedfok wordt beschouwd.

Het gaat dan om dieren die niet meer worden ingezet voor de kweek, die dus uitgefokt zijn en die door de betrokken kwekers niet in het commerciële circuit kunnen worden gestopt omdat het blijkbaar niet rendabel is. Die worden in sommige gevallen dan gedumpt. Er zijn mensen die met de beste intenties zeggen dat ze die dan liever opvangen.

Sommigen vinden dat het broedfokkers zo wel heel gemakkelijk wordt gemaakt om van hun overvloedige dieren af te geraken. Anderen vinden dat die dieren recht hebben op een tweede kans en dat ze niet de dupe moeten zijn. Dat is vooral een ethische discussie. Zolang een asiel zelf de kwekers niet betaalt om dieren over te nemen, is die werkwijze niet verboden. Tot op vandaag is niet gebleken dat dit in deze casus het geval is. Daarom was er nog geen onmiddellijke reden om van overheidswege op te treden. In deze ethische discussie vallen er voor beide stevige argumenten te verzinnen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Het is inderdaad een geval van de mazen en het net. Het is inderdaad niet de bedoeling om in te gaan op persoonlijke of individuele situaties. De nodige inspectie zal gebeuren door de betrokken diensten.

Minister, ik zou toch willen vragen dat het voorbeeld dat u geeft over honden die zijn uitgekweekt... Op sommige plaatsen gebeurt dat zoals het moet gebeuren en worden die dieren ook niet afgemaakt. Ze gaan naar een traditioneel asiel. Maar

er zijn inderdaad voorbeelden van verkopen die plaatsvinden waarbij de kopers niet juist worden geïnformeerd.

Wat gebeurt er aan het einde van het kweekproces? U hebt gelijk: als dat op een legale manier gebeurt, is daar niks verkeerd mee. Maar er komt ooit een einde aan die ketting. Misschien zou het goed zijn dat we voor het einde van die ketting een aantal maatregelen, of alleszins regels bepalen. Soms gebeuren daar zaken die niet kunnen. Dan gaat de discussie natuurlijk over de vraag of het een financiële of een morele kwestie betreft. We moeten daar toch wel aandacht voor hebben.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, in uw beleidsnota geeft u aan dat er jaarlijks bijna 100.000 nieuwe honden in Vlaanderen worden geregistreerd, waarvan ruim 19.000 commercieel aangevoerd vanuit het buitenland. Veel mensen stellen terecht vragen over de herkomst van die dieren. Vele van die dieren, zo niet de meeste, zijn dikwijls afkomstig uit de broedfok en worden daardoor veel te snel bij de moeder weggehaald, dikwijls al op vijf of zes weken.

U zegt dat u het toezicht op die handel wilt verhogen en de handel met honden uit het buitenland transparanter wilt maken. Zolang er geen duidelijke wetgeving is over broedfok, zowel in Vlaanderen als in Europa, moet het commercieel invoeren van honden uit het buitenland worden stopgezet. Alleen zo kunnen we broedfok vanuit het buitenland een halt toeroepen.

In uw antwoord zei u net dat Vlaanderen koploper is in het tegenhouden van honden uit het buitenland. Maar bijvoorbeeld in het Verenigd Koninkrijk moeten honden in quarantaine worden geplaatst voor ze het land binnen mogen of het land mogen verlaten. Dat is toch een veel beter systeem om te controleren in welke gezondheidstoestand die honden in het land worden ingevoerd.

Minister, u wilt ook meer dieren van Vlaamse kwekers promoten ten opzichte van buitenlandse kwekers. U geeft dus eigenlijk toe dat de regelgeving niet kan worden toegepast op de buitenlandse kwekers, dat u dat niet kunt controleren. Stop dus met het importeren van dieren uit het buitenland. Dat zal een zeer groot probleem inzake broedfok oplossen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dan gaan we een vlexit moeten doen. Je kunt de grenzen niet sluiten in het kader van een Europa van vrij verkeer. Zolang we deel uitmaken van Europa... Met onze huidige regelgeving zit ik op een marge waarbij we buitenlandse kwekers binnenlandse voorwaarden opleggen. We hebben de meest stringente... *(Opmerkingen van Els Sterckx)*

Buitenlandse kwekers en handelaars zijn onderhevig aan Vlaamse regelgeving, waardoor wij hen kunnen erkennen op voorwaarde dat ze zich ook schikken naar onze wettelijke desiderata.

We gaan daar dus al vrij ver. Net daarom pleit ik er op Europees niveau maximaal voor om ook daar in het handelsverkeer Vlaamse inzichten ingang te doen vinden, dat zou fantastisch zijn. We zijn er al in geslaagd – maar dat was eigenlijk op basis van Arabische regelgeving – om de export van puppy's enkel vanaf de leeftijd van vijftien weken te laten gebeuren. Maar de vaststelling van de leeftijd van een hond, zeker van puppy's, is op zich al vrij problematisch. Er is toch al een eerste stap gezet. Ik zou toch graag met onze Europese kopgroep binnen de Europese Unie veel verder gaan, en we dringen dus aan bij de Europese Commissie om ook op dat vlak wat initiatieven te nemen, en als het even kan, om zich daar ook te laten

inspireren door de Vlaamse regelgeving, zoals gezegd de strengste van Europa, misschien zelfs wel van de wereld.

Mijnheer Vandenhove, ik denk dat u wel gelijk hebt als het gaat over de informatiegaring van de klant. Ik weet niet of dat een concreet probleem is in deze casus. Wanneer een dier voor adoptie wordt aangeboden, geldt vanzelfsprekend dat de antecedenten gekend moeten zijn. Wanneer het gaat om een dier dat voor de kweek gediend heeft, gaat het niet alleen over gegevens over leeftijd en dergelijke, want zo'n dier is totaal niet gesocialiseerd. Het zijn meestal heel schichtige, heel schuwe dieren die een heel lange tijd nodig hebben om zich aan te passen aan mensen. Ze zijn mensen gewoonweg niet gewoon, vandaar ook zeker een caveat als het gaat over kinderen, want ze kunnen er slecht op reageren omdat ze dat niet kennen. Vanzelfsprekend geldt dat regels worden overtreden wanneer de adoptant niet wordt geïnformeerd over de antecedenten van het dier in kwestie.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de oprichting van een dierenpolitie – 837 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): De dierenpolitie van de zone Limburg Regio Hoofdstad heeft na haar eerste werkingsjaar de cijfers bekendgemaakt rond de inbeslagname van dieren. Daaruit blijkt dat er 297 controles verricht werden en 118 dieren in beslag genomen werden. Vanuit deze politiezone wordt nu gepleit voor de oprichting van een dierenpolitie in elke politiezone.

Opmerkelijk is dat er heel veel actie werd ondernomen na klachten van burgers; het leeft dus echt wel bij de mensen. Die klachten gingen niet alleen over honden en katten, maar ook over paarden, kippen, konijnen, hamsters, en zelfs goudvissen die blijkbaar in zeer vervuild water zaten.

Vandaag is het zo dat in elke politiezone wel iemand zich bezighoudt met dierenwelzijn, maar dan dikwijls in combinatie met andere taken en dus zeker niet voltijds. Door het stijgend aantal klachten is het duidelijk dat de nood er echt wel is om uit te groeien tot een fulltimejob.

De federale politie is zoals de naam het zegt een federale aangelegenheid. Weliswaar wordt er voor inbeslagnames samengewerkt met de Vlaamse Inspectiedienst Dierenwelzijn. Die beslist of de dieren teruggaan naar de eigenaars of niet. Andere dieren gaan naar asielen of naar opvangcentra.

Ons Vlaams regeerakkoord stelt in het hoofdstuk Dierenwelzijn echter dat men van de Inspectiedienst Dierenwelzijn een feitelijke dierenpolitie wil maken door die extra bevoegdheden te geven. Dit is dus een andere benadering van het oprichten van een dierenpolitie dan degene die wordt geopperd door de zone Limburg die daar nu operationeel is.

Hoe staat u tegenover de oproep vanuit de politiezone Limburg Regio Hoofdstad om in elke politiezone een dierenpolitie op te richten?

Zult u deze kwestie ook aankaarten bij de federale minister bevoegd voor de binnenlandse zaken om na te gaan hoe de oprichting van een volwaardige dierenpolitie kan worden gerealiseerd, daarbij rekening houdend met zowel de taken van de politie als van de Inspectiedienst Dierenwelzijn?

Welke initiatieven zult u nemen om de Inspectiedienst Dierenwelzijn optimaal in te zetten als onderdeel van een volwaardige dierenpolitie?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken dat ik er een groot voorstander van ben dat elke politiezone een of meerdere personen zou aanduiden die zich specialiseren in dierenwelzijn. Ik stel ook met genoeg vast dat dat lukt en dat steeds meer politiezones dat ook effectief doen. Dat betekent niet dat die personen alleen nog dierenwelzijn zouden doen, maar wel dat zij zich meer in deze materie kunnen verdiepen en meer kennis daarover kunnen verwerven, zodat ze adequater kunnen optreden.

Die personen kunnen in de eerste plaats een eerstelijnsrol vervullen bij klachten. Vaak gaat dat immers over kleinere problemen waarbij eigenaars niet van slechte wil zijn, maar gewoon wat sturing nodig hebben om zich in orde te stellen. Dit soort gevallen kan perfect opgevangen worden door de politie. Het voordeel is dat de Inspectiedienst Dierenwelzijn zich kan concentreren op de grote zaken en dat ze enkel assisteren als de politiezone in kwestie daarom vraagt.

Het klopt natuurlijk dat de politiezones onder de bevoegdheid van de federale overheid vallen, en dat de Vlaamse overheid hen niet kan opleggen hoe ze zich zouden moeten organiseren. Ik maak in dezen vooral gebruik van onze Vlaamse link met de lokale besturen. Uiteindelijk geven zij via de politieraad die politiezone gestalte. Daarom moeten we ervoor zorgen dat we in eerste instantie via de schepenen van Dierenwelzijn of via de burgemeesters in elke politiezone minstens één iemand ter zake wordt aangeduid. Dat lukt. U weet dat ik elk jaar een dag rond dierenwelzijn organiseer voor de schepenen van Dierenwelzijn. Nu nemen we daar ook handhaving in mee, waarbij we hun duiden wat de rol van de politie en de politiezone kan zijn en welke stappen er te nemen vallen. We geven ook een soort bestpracticevoorstelling van een politiezone die op dat vlak uitstekend werk verricht, en zo zijn er gelukkig wel een aantal. U ziet dat we erin geslaagd zijn om een sterk bewustzijn, ook in de politiezones, tot stand te brengen.

Dat maakt deel uit van wat ik de ketenbenadering zou noemen. We zorgen er namelijk voor dat dierenwelzijn op de radar staat op zowel het Vlaamse politieke niveau, als op het lokale politieke niveau in het college van burgemeester en schepenen – met een schepen van Dierenwelzijn –, op het niveau van de politiezone, op het niveau van het parket, en vervolgens ook op het niveau van de rechtbank. Zo worden er door de rechters effectief straffen uitgesproken wanneer dat nodig is. Die hele keten werkt momenteel. We hebben op elk niveau apart ingewerkt, vooral door met de betrokkenen samen te zitten. Elk parket heeft nu ook iemand die verantwoordelijk is voor dierenwelzijn, omdat het ook heel belangrijk is dat men vanuit de politiezone rechtstreeks met die verantwoordelijke binnen elk parket over dierenwelzijn kan communiceren. Daardoor is er bij diegenen die zich bezighouden met dierenwelzijn, ook echt het gevoel dat wanneer ze een dossier aan het parket overmaken, er ook iemand aan de andere kant van de lijn zit – in tegenstelling tot vroeger – die dat dossier werkelijk opneemt. In de politiezones zijn er hier en daar nog enkele waar er nog geen verantwoordelijke is voor dierenwelzijn, maar daar werken we aan. Ik denk dat het wel een goede ketenbenadering is.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Dank u, minister, voor uw uitgebreide antwoord. Er is inderdaad al een hele evolutie. We merken ook effectief dat er bij de politiezones veel maar aandacht naar het dierenwelzijn gaat, en dat is een goede zaak.

Het is ook belangrijk dat er een goede samenwerking is met de Inspectie Dierenwelzijn. Minister, plant u nog extra initiatieven om de samenwerking tussen beiden te bevorderen? Kunt u ons een overzicht bezorgen van in welke politiezone er momenteel nog geen inspecteur werd aangewezen om zich bezig te houden met dierenwelzijn of waar er eventueel nog geen dienst mee bezig is?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Bij de bespreking van de beleidsnota Dierenwelzijn in december vorig jaar was het duidelijk dat er een draagvlak was voor het principe van een dierenpolitie. Er waren toen nog wat discussies over de modaliteiten, maar over het feit dat er nood is aan een goed werkend handhavingsbeleid was iedereen het hier eens. Een dierenwelzijnsbeleid dient streng maar rechtvaardig te zijn. Dit dierenwelzijnsbeleid valt of staat echter met een efficiënt handhavingsbeleid.

Onze fractie is dan ook van mening dat dierenwelzijn moet worden gezien in een breder kader. Er moet zowel binnen de Vlaamse als binnen de lokale gemeenschappen en de gemeentes een breed draagvlak worden gecreëerd voor dierenwelzijn. Deze verantwoordelijkheid dient niet enkel te worden gelegd bij de zogenaamde dierenpolitie, maar bij ieder van ons.

Minister, ik volg u in uw redenering dat het niet opportuun is om een aparte dierenpolitie op te richten en deze taak weg te halen bij de Inspectie Dierenwelzijn en de lokale politie. De lokale politie weet meestal heel erg goed wat er speelt binnen haar gebied waardoor zij ook korter op de bal kan spelen. De meeste politiezones beschikken al over een verantwoordelijke voor dierenwelzijn binnen hun korps.

Minister, hebt u een overzicht van de zones waar er al een verantwoordelijke is aangesteld voor dierenwelzijn? Over hoeveel zones gaat dit?

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, het Vlaams Belang pleit er al heel lang voor om in elke gemeente een meldpunt voor dierenwelzijn op te richten en om in elke politiezone een politieploeg te hebben die zich in hoofdzaak bezighoudt met meldingen in verband met dierenleed. Dat de politiezone er nu zelf op aandringt om een dierenpolitie op te richten in elke politiezone, kunnen we alleen maar toejuichen. Dit wijst erop dat er een groeiend besef is van de noodzaak om dieren mishandeling en -verwaarlozing streng aan te pakken.

Op dit moment is er geen georganiseerde opleiding binnen het politiekorps. Op een schriftelijke vraag die ik u heb gesteld in verband met deze opleiding, stelde u dat de politie zelf instaat voor de opleiding van haar personeel en dat de dienst Dierenwelzijn enkel op verzoek van de politiezone zelf een opleiding dierenwelzijn zal geven.

Ik denk dan ook dat het echt wel wenselijk is om een gecoördineerde opleiding te voorzien in elke politiezone, zodat op een correcte manier gehandeld kan worden bij dierenleed. Ook zijn de politiezones zo beter op elkaar afgestemd als het gaat over kennis.

Minister, in tijden van besparingen binnen deze regering raad ik dan ook aan om deze uitgestoken hand van de politie te grijpen, zodat u, zonder grote investeringen, een grote inspanning kunt leveren op het vlak van dierenwelzijn. Controle

en handhaving zijn echt de enige manier om dierenleed grondig aan te pakken. En wie is daarvoor beter bevoegd dan de politie?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat verdere initiatieven betreft, heb ik geen cijfers bij de hand. Ik weet dat het gros van de politiezones een verantwoordelijke heeft. Ik zal u de cijfers nog laten bezorgen. Ik weet niet of we kant-en-klare cijfers hebben, maar anders zullen we ze zelf opvragen.

In het kader van de Dierenwelzijnsdag die we organiseren en de dag met de schepenen voor Dierenwelzijn wordt handhaving het thema. Daarbij hebben we het onder andere over de codex die momenteel al bestaat. Inzake handhaving bevat die een goed overzicht, een redelijk serieus werkstuk, een boek, omtrent de handhaving op lokaal niveau op het vlak van Dierenwelzijn.

Voor alle duidelijkheid: een meldpunt voor dierenwelzijn op lokaal niveau, dat moet de politie zijn. Dat is net mijn these. Dus organiseer niets apart, naast de politie. Want anders ga je de politie ontslaan van de verantwoordelijkheid om ook haar taken inzake dierenwelzijn ter harte te nemen. En dan riskeer je natuurlijk dat je een politiemacht hebt die zegt dat dierenwelzijn voor die aparte dienst is, niet voor haar. En als je daarmee start, is er geen weg terug. Dat wil ik dus absoluut vermijden. In de ketenbenadering heeft iedereen zijn rol te spelen inzake dierenwelzijn, dus ook de lokale politie, ook het lokaal bestuur.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u voor het overzicht. Het is goed dat we dat kort opvolgen. U hebt volledig gelijk wanneer u zegt dat zowel de lokale politie als het lokale bestuur een heel belangrijke taak heeft. De kaart die getrokken wordt, om de handhaving extra aandacht te geven bij het volgende overleg dat is gepland met de lokale besturen, is zeker de juiste.

We zullen dit zeker verder mee opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.